

Vestfold fylkeskommune

Høringsuttalelse RPBA

- Sandar bondelag er kritiske til måten planen har blitt behandlet på. En så viktig plan bør skape et engasjement i befolkningen, minst like stort som en kommuneplan gjør. Det har man ikke klart.
- En «bærekraftig» plan som legger opp til så stor nedbygging av landets beste dyrka areal feiler allerede i tittelen
- Med bare ca 30% dyrket areal i kommunen er det ikke akseptabelt at nær sagt alt foreslått og anbefalt utbyggingsareal omfatter dyrka/dyrkbart areal.
- Sandar bondelag mener derfor at samtlige anbefalte utbyggingsområder på dyrka areal ikke kan aksepteres

Sandar bondelag mener at denne planen ikke har lyktes i å skape engasjement blant befolkningen, til tross for at den er vesentlig for en av de viktigste ressursene for matproduksjon i landet. Når kommunene reviderer kommuneplanens arealdel, skapes det et engasjement, der folk bryr seg om hvor det bygges og ikke minst hvor det ikke bygges. Et tilsvarende engasjement burde denne planen ha medført, men med lite publisitet omkring arbeidet har man ikke klart dette. Når man i tillegg møter med administrasjonen i kommunene som fritt får komme med sine ønsker uten innspill fra befolkningen, ligner dette på en lukket prosess.

Det er vedtatt i landbruksmeldingen i høst at matproduksjonen i landet minimum skal økes i takt med befolkningsveksten. Siden RPBA legger opp til en betydelig befolkningsvekst i Vestfold – Norges spiskammers – anser vi det som nødvendig å øke det dyrkede arealet tilsvarende befolkningsveksten i fylket. Det vil være en svært krevende oppgave, og nedbygging av dyrka areal vil være å gå i helt feil retning, i tillegg til å være i strid med nasjonalt vedtatte oppgaver

Mye av rammeverket og teksten i planen inneholder gode intensjoner for bærekraftig bruk av det dyrka arealet i Vestfold. Men når det kommer til konkrete planer, forslag fra kommunene og kartfesting, virker det som om de gode intensjonene har forsvunnet som dugg for solen.

Selv om andelen dyrket areal er vesentlig høyere i Vestfoldkommunene enn i landet som helhet, kan det ikke forsvares å bygge ned en høyere andel her. De beste arealene i landet må bevares slik at framtidige generasjoner har de samme mulighetene – helst bedre – til å produsere den maten de trenger nær der den skal spises.

Vi mener det er uakseptabelt at man i en kommune med hele 70% annet enn dyrka areal anbefaler å bygge ned nærmere 1200 dekar dyrka og dyrkbart areal. Dersom denne planen virkelig skulle vært bærekraftig, skulle kommunen vært pålagt å finne minst 70% av utbyggingsarealet på uproduktive arealer. Selv om det anses som viktig at en stor del av boligbyggingen skjer innenfor 1,5 km fra sentrum, finnes det også her store muligheter i fjellkoller og knauser som ikke er attraktive som turområder, rett og slett fordi det er for bratt. Her finnes det et enormt uutnyttet potensiale for utbygging.

Til slutt ber vi om at dersom det først skal bygges på dyrket areal, må utbygger/kommunen pålegges at det nydyrkes minst 1,5 ganger arealet som bygges ned. Selv om dette vil gå ut over den totale ressursen av dyrka/dyrkbart areal, vil det på kort sikt øke matproduksjonspotensialet noe. Det vil i tillegg være et viktig signal for å begrense bygging på dyrka areal.

Sandar bondelag ber om at samtlige planlagte utbyggingsarealer på dyrka jord vurderes på nytt, med sterkere fokus på jordvern, slik at høyproduktive sammenhengende verdifulle dyrkede arealer bevares til det de er best egnet til – dyrking av trygg, kortreist Vestfoldmat

Med vennlig hilsen

Andreas Botne
Leder Sandar Bondelag